

[Knud Lind]

og den ånd, der herskede den 9. april 1940. Det må være klart for enhver, at Fremskridtspartiet ikke ønsker en genindførelse af fodnotepolitikken i udenrigspolitiske og forsvarspolitiske spørgsmål, eller at Danmark rent forsvarspolitisk bliver lagt øde.

»Dansk forsvar skal være et troværdigt led i det samlede NATO-forsvar. NATO er fundamentet for dansk sikkerheds- og forsvarspolitik. Det fremtidige sikkerhedspolitiske samarbejde mellem de europæiske lande skal derfor udvikles inden for NATO's fælles atomstrategi, og denne fælles atomstrategi udgør et væsentligt element i samarbejdet. Dansk forsvar skal til fulde leve op til vore forpligtelser som medlem af NATO. Det betyder tryghed for os selv i en usikker verden.«

Ja, sådan skriver Det Konservative Folkeparti faktisk i sit forsvarsprogram.

Mener den konservative ordfører, at det forsvarsforlig, man har indgået med Socialdemokratiet, og den strudsepolitik, regeringens holdning er udtryk for, er i overensstemmelse med dette og den forsvarspolitiske holdning, man udadtil tilkendegiver over for Danmarks befolkning?

Det mener vi ikke i Fremskridtspartiet. Vi ønsker et stærkt dansk forsvar. Vi ønsker, at Danmark er fuldgældigt medlem af NATO, og vi ønsker selvfølgelig, at NATO skal modernisere de korrækkende atomvåben i erkendelse af, at Warszawapagten har moderniseret sine korrækkende atomvåben, og at den i øvrigt har ca. 16 gange så mange korrækkende atommissiler som NATO.

Hvis den borgerlige regering ikke kan gå med på dette mål, så vil jeg som mindstemål bede Det Konservative Folkeparti om at ændre deres hovedslogan, der hedder: En fremtid i frihed, til: En fremtid under Sovjetunionen.

Jeg skal til slut gøre de konservative medlemmer af Folketinget opmærksom på, at Fremskridtspartiets dagsordensforslag er identisk med den forsvarspolitiske holdning, Venstre og De Konservative officielt havde indtil den 6. marts 1989, hvor man solgte dansk forsvar til fordel for en alliance med Socialdemokratiet. Resultatet blev derefter det mærkelige markandiserforlig, det blev til.

Fremskridtspartiet havde gerne set en forsvarsmæssig opstramning af regeringens og Socialdemokratiets dagsordensforslag. Men vi

står foran at skulle vælge imellem to onder, nemlig SF's og regeringens. I det tilfælde, at vores eget dagsordensforslag mod forventning ikke skulle blive vedtaget – jeg siger »mod forventning«, for hvis man stemte rent forsvarsmæssigt i regeringen, ville Fremskridtspartiets dagsordensforslag blive vedtaget – vil vi stemme for regeringens motiverede dagsordensforslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, vi kan konstatere, at dette har været en meget interessant og udbytterig debat. Vi har fået megen ny indsigt i dag. Vi har oplevet og fået dokumenteret, at Det Konservative Folkeparti er fuldstændig uden politik i spørgsmålet om modernisering af NATO's korrækkende atomraketter. Vi har også her om et øjeblik, når vi trykker på knapperne, lejlighed til at konstatere den konservative ordførers talent som politisk spåmand, ikke på det lange sigt, men inden for en periode på halvanden times tid.

For ikke længe siden stod hr. Per Stig Møller her på talerstolen og meddelte med vildt rullende øjne, at der var ved at opstå en skrækkelig og unaturlig alliance, som ville vise sig ved afstemningen om et øjeblik, imellem SF og Fremskridtspartiet. Hvor meget hr. Per Stig Møller får ret i det, vil vise sig om et øjeblik, når vi stemmer. Men sådan er livet jo tit, så ondt og så uretfærdigt.

Må jeg sige om vores holdning til det dagsordensforslag, som er fremsat – ikke af regeringen, som hr. Knud Lind sagde heroppefra, men af hr. Hans Hækkerup; jeg forstår godt, at hr. Knud Lind er lidt forvirret, men det er der ikke rigtig noget at gøre ved – at jeg synes, det har været interessant i dag at høre fru Ritt Bjerregaard forsikre, at udenrigsministerens ord er lige så godt som teksten i en dagsorden.

Vi går i SF helt fast – sagt helt uden sarkasme – ud fra, at hr. Hans Hækkerups ord og hr. Jørgen Estrups ord har mindst samme værdi. Vi kan da konstatere med en vis tilfredshed, at der fortsat i dette Folketing er et flertal imod moderniseringen af NATO's korrækkende atomraketter, som måske oven i købet omfatter Kristeligt Folkeparti, når alt kommer til alt. Og hvem ved, hvor Det Konservative Folkeparti havner, hvis man nogen sinde når frem til at tage stilling til spørgsmålet?